

Αρ. Εισ. 700

ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΟΜΟΘΡΕΚΟΙ

Σήμερον υποχρεώθη να γράψω τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς διότι βλέπω ὀρθολογικῶς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ παντελῶς ἐγκαταλειμμένην ἀπὸ ἡμᾶς τοῦ χριστιανοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκκλησιαζώμεθα καὶ ἐγκαταλειμμένην τελείως ἀπὸ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ ὅποιον εἶναι πνευματικὴ τροφή τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦτο προέρχεται ἀπὸ τὴν μεγάλην πρὸς τὸν Θεὸν ἀπιστίαν μας, καὶ δὲν γνωρίζομεν οἱ ἄθλιοι ὅτι ὅσον συχνὰ κηρύττεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τόσο γλιγορὰ ὁ δαίμων φεύγει καὶ δὲν εἶδεν εἰσπερῶμεν νὰ ἀπαύξῃ καὶ νὰ σκορπίσῃ τὰ λογικὰ πρόβητα δὲν φοβείται ὁ λαγῶδὸς τόσο τὰς βροντὰς ὅσον φοβείται ὁ δαίμων τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀλλὰ πῶς εἶναι οἱ κήρυκτες, πῶς εἶναι οἱ Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, καὶ διάκονοι διὰ νὰ κηρύξουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἵνα ἀκούσωμεν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ οἵτινες πεινώμεθα διὰ λόγον Θεοῦ, πῶς εἶναι, δὲν ὑπάρχει κανεὶς; Ἄλλ' ἂν ὑπάρχουσι καὶ ὀλίγοι τοιοῦτοι μίαν φοράν τὸ ἔτος κηρύττουσι, καὶ πῶς εἰς ὀλίγας μεγάλας πόλεις τοῦ κράτους, ἀλλ' εἰς τὰς μικρὰς πόλεις, εἰς τὰς κομπούδεις εἰς τὰς προάστεις, εἰς τὰ ἀναριθμητὰ χωρὶα ὅπου κατοικεῖ ὁ λαὸς ὁ πληθυσμὸς; ἴπποτε δὲν ὑπάρχει ἱεροκήρυξ, καὶ λοιπὸν τί γινώμεθα οἱ δυστυχεῖς; Ἄχ ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς ἐχάθημεν, τί ἀμείλια τί δυστυχία! Ἐγκατελείβη ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐχάθη ἡ πίστις ἡμῶν καὶ ὁ δαίμων μᾶς ἀρῆσασε διότι ἔπρεν ἄδειαν νὰ εἰσχωρήσῃ μὴ εὐρίσκων ἐμπέδιον εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νὰ εὐρισκόμεθα ἅπαντες εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρηνοῦ καὶ νὰ μὴ τὸ ἐνοώμεν, καλὰ εἴπαμεν ὅτι λείπει ὁ κατὰ συνέθειαν λόγος τοῦ Εὐαγγελίου ἀπὸ τοῦ ἱεροκήρυκα, ἡμεῖς ὁ κοινὸς λαὸς τάχα θὰ τοῦς ἠκούσαμε; Ἐγὼ λέγω ὅχι διότι καθήμερον κροῖουσι τοὺς κώδωνας τῶν ἐκκλησιῶν οἵτινες μᾶς κράζουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἀκούομεν εἰμῶθα κροῖοι, δὲν εἰσερχόμεθα ν' ἀκούσωμεν τὴν θεῖαν λειτουργίαν, καὶ διαίκα; διότι ἐνομώθημεν ἅπαντες ὡς ἄπιστοι, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὀλίγοι

θενατικοὶ, ἄνευ χολέρης, ἄνευ φυλλοζήρας, ἄνευ κατατροφῆς τῶν καρπῶν τῆς Γῆς; καὶ ἄνευ ἀκριβειῶν τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης; ὅλα ταῦτα τὰ ὅποια μᾶς κοινοῦνοῦσι εἶναι ἡ ἀληθὴς ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, ἕνεκα τῆς μεγάλης ἡμῶν ἀπιστίας καὶ τῆς μεγάλης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀμελείας.

Ἄγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος, Ἄγιοι Ἀρχιερεῖς, ἱεροκήρυκες καὶ διάκονοι καὶ ἡμεῖς οἱ λοιποὶ ἄρχοντες πτωχοὶ νέοι γέροντες καὶ γυναῖκες, ἄς ὑψώσωμεν τὰς χεῖρας εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ εἰς ὅλην ψυχῆν καὶ καρδίαν νὰ εἰπωμεν εἰς τὴν ἅγιαν ὁμοούσιον καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα ἕνα ἡμᾶς, ἵνα ἐξλιεώσωμεν τὸν Θεὸν ὅστις εἶναι ἴλιαν ὀργισμένος καθ' ἡμᾶν καὶ νὰ ἀρχίσωμεν τὴν δικαίαν τοῦ ἀληθοῦς χριστιανοῦ πορείαν, ὅλα τὰ ὅποια εἰς ἡμᾶς ποιεῖται τοῦ λαοῦ νὰ διατάξῃτε τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου εἰς ἅπαν τὸ κράτος ἡμῶν ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀκούσωμεν τὸ κήρυγμα σας μετὰ προσεχῆς καὶ εὐλαβίας, καὶ ἵνα οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ποιήσωμεν πρῶτον λείψετε τὸ ἔργον τοῦτο καὶ δεύτερον ἡμεῖς; οἱ λαικοὶ δὲν εἰς ὑπακούωμεν, ἄς μείνωμεν ἅπαντες βέβαιοι ὅτι ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἡ Θεολογία, δεύτερον ὁ λαὸς δὲν ἐκκλησιαστικῶς, τρίτον ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ πρὸ πάντων ἐν Κερκύρᾳ δὲν ὑπάρχει, τέταρτον οἱ ἐπιτρόποι τῶν Ἐκκλησιῶν δὲν φροντίζουσι ποσῶς διὰ τὰ συμφέροντά των ἤρχιν πολλοὶ τούτων νὰ παρτιτουνταὶ ψάλλται δὲν εὐρίσκωνται, λοιπὸν τί γινώμεθα; Ὁ Θεὸς τὸ ἤξεῖρε; Ἄς μὴ παρτιτρωθῶμεν ἀδελφοὶ ἐκκαλέσω ὅτι ὑπάρχει κήρυγμα Εὐαγγελίου καὶ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ μόνον εἰς ὀλίγας πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἅτινα ἀποκρίζονται μόνον εἰς 200 χιλιάδας λαοῦ ἐν ὅλῳ τῷ σφαιρῶν 2 ἐκκομῆρια τὴ θὰ γίνωμεν λοιπὸν 1,800,000; Ἐγὼ λέγω εἰς τὰς γίνωμεν τόσο ἀληθινὸν δαίμονος λοιπὸν καθὼς ὁ σπῆρος τοῦ γενομένου ἀπείραται εἰς ὅλην τὴν χωρᾶν, οὕτως καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ κηρύττεται εἰς ὅλην τὴν λαὸν.

Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς σοφιστῆς τοῦ; Ἐβραῖοι; μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν

προφητείας οἱ Ἐβραῖοι ἁμαρτάνουσιν εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐορτῶν των μετ' ἀσελγίας μετὰ πολυπραγίας μετὰ συνουσιασμοῦ; κτλ., καθὼς καὶ ὁ Μωυσῆς γνωρίζει ὅτι πράττει ἀσελγέστατα πράγματα εἰς τὰς ἐορτὰς τῶν, τοὺς προστάζει νὰ μὴ ἀνάπτωσι πῦρ ἐν τῷ Σάββατῳ ἵνα μὴ ἀνάπτωσι εἰς αὐτὰς δηλαδὴ νὰ μὴ κάμνωσιν ἁμαρτίας, οἱ δὲ τωρινοὶ Ἐβραῖοι νομίζουσιν ὅτι διὰ τὸ ὕψιστον πῦρ τοῦ προστάζει νὰ μὴ ἀνάπτωσι, καθὼς καὶ πράττει καθὸ μὴ ἐνοουῦντες ποσῶς τὸ πνεῦμα τοῦ Μωυσῆος.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ υἱὸ τοῦ Θεοῦ Ἴβαν οἱ Ἐβραῖοι εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πάθους σου σὲ ἐράτιζαν σὲ ἐκολούθησαν καὶ σὲ ἐπέταξαν ὡς Βασιλεὺς τῆς τῶν Ἰουδαίων, ἡμεῖς ὅμως σὲ ὀμολογοῦμεν καὶ σε προσκυνοῦμε ὡς ἀληθὴ Βασιλεὺς τῶν Χριστιανῶν καὶ γλυκύτατε Ἰησοῦ δδήγησόν μας καὶ φώτισόν μας μετὰ τὴν χάριν σου νὰ περιπατῶμεν εἰς τὸν δρόμον τῆς Ἀληθείας ἐπειδὴ σὺ εἶσαι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀλήθεια οὐ μόνον ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ γένη ὅσα ἴδεν σὲ πιστεύουσιν ὡς πλάσματα τῶν χειρῶν σου, φώτισέ τα νὰ περιπατήσων εἰς τὸ φῶς, ὡς εἶσαι σὺ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ σου ὀνόματος καὶ εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἐπεὶ τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τὴν ὁποίαν οἱ Ἐβραῖοι καὶ Αἰρετικοὶ δὲν προσκύνουσι καὶ μερικὸν ἐξ ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐξυβρίζουσιν, ἀλαλα ἔστωσαν τὰ γένη τῶν αἰρετικῶν καὶ Ἐβραίων τῶν μὴ προσκυνοῦντων τὴν εἰκόνα σου τῆς σεπτῆς καὶ τρισκατάρατα τὰ χεῖλη μερικῶν χριστιανῶν οἵτινες σὲ ἐξυβρίζουσι. Πλανημένοι ταλαίπωροι καὶ τυφλοὶ, δὲν γνωρίζετε ὅτι ἡ Θεοτόκος Μαρία εἶναι ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ μας Χριστοῦ; τὴν ὁποίαν εὐηγγέλισε ὁ παρὰ Θεοῦ ἀποστολεὶς Ἄγγελος Γαβριὴλ λέγοντάς της; χεῖρε χαριτωμένη Μαρία ὁ κύριος μετὰ σου; δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ ὁποία ὅταν ἐγέννησε τὸν Βασιλεὺς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς εἰς τὴν φάτην ἧτις μέχρι σήμερον ὑπάρχει ἐν Βηθλεὲμ τῆς Γαλιλαίας ἐβαλλὸν ὁ ἄγγελος τὸ δόξα εἰς ὑψίστους Θεῶν; δὲν ἔγινε πανήγυρις εἰς ὅλην τὴν κρίση; πῶς σεῖς ἔχετε ἀνάστησον καὶ ἴδον τοῦτο, ἵνα ἴδωσιν ἀνασθητότερον διὰ τὴν παρθένον Μαρίαν; αὐτὴ πλανημένοι εἶναι ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡ Βασιλίσσα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ ὅλων τῶν ἁγγέλων καὶ μακαρίων. αὐτὴ εἶναι ἡ Παρθένος Μαρία τὴν ὁποίαν ὅταν ὁ μενονεγῆς αὐτῆς υἱὸς ἠθέλησε νὰ παραλάβῃ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς τῆς ἡμῆς τοῦτο δι' ἄγγελοῦ πρὸ τριῶν ἡμερῶν, καὶ πρὶν μεταστῆ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἐστῆκε τὰς χεῖρας εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ εἶπε; Ἀπόστολοι ἐκ περῶτων συναθροισθέντες ἐνθάδε Γεσθημανῆ τῷ χωρίῳ κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα καὶ σὺ υἱὸ καὶ Θεῖ μου παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα αὐτὴ εἶναι ὅπου μετὰ τὸν λόγον τοῦτον ἅπαντες οἱ Ἀπόστολοι παραδόξως ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης ἐπαρουσιάσθησαν ἐνώπιόν της ἐνώ ἔζη. καὶ ὅτε μετέστη ἐκῆδουσαν τὸ πανάχραντον σῶμα της; ποῖος ἄλλος ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ ἤδουνατο νὰ φέρῃ τοὺς ἀποστόλους εἰς τὸ Γεσθημανῆ χωρίον, ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης παρὰ ἡ δύναμις τῆς Θεοτόκου ἧτις ἔχει ὅλην τὴν χάριν τοῦ υἱοῦ της; Ἀκούετε ὡ ἀσεβεῖς θαῦμα παράδοξον!

τὸ γνωρίζετε, ἀλλ' ὀμιλῶ εἰς ἐκεῖνους ὅπου φλυαροῦσιν ὅτι τὰ θαύματα τῆς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, εἶναι τόσο ὑπερφυσικά, τόσο παράδοξα, τόσο ὀψήλα, τόσο πολλὰ, ὡστε οὔτε οἱ ἄγγελοι τοῦ οὐρανοῦ δύναται νὰ τὰ περιγράψουν, φαντασθῆτε λοιπὸν τί δύναται εἶναι ἁμαρτωλὸς ἀνθρώπος ὡς ἐμεὶ νὰ περιγράψῃ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Ὁ Ἐβραῖοι, Αἰρετικοὶ, ἀρειανοὶ, καὶ χριστιανοὶ βλάσφημοι, θέλετε νὰ σᾶς ἀποδείξω ἐν συντόμῳ καὶ μετ' ὀλίγας προφητείας τῶν Προφητῶν τὴν ἅγιαν τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον;

Ἐν πρώτοις ὁ Ἀβραὰμ ὑπεδέχθη τρεῖς ἄνδρας εἰς ὁμοίωμα ἀνθρώπου, οἵτινες εἰσῆλθον ἐπὶ αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ Κύριε, εἰ ἄρα εὐρον χάριν ἐναντίον σου (Γέν. ιβ' 8) καὶ δὲν εἶπεν ὁ Ἀβραὰμ, Κύριε μου εἰ ἄρα εὐρον χάριν ἐναντίον ὁμων, ὡς εἰς τρεῖς; ἀλλ' εἶπε Κύριε μου, ὡς πρὸς ἕνα μὲ ὅλον ὅτι ἦτον τρεῖς πρόσωπα, διὰ νὰ δεῖξῃ ἕνα Θεὸν τρισυπόστατον καὶ ἀχώριστον.

Ὁμοίως καὶ ὁ Ἰδοὺ Θεῖ λέγει πρὸς τὸν Μωυσῆν. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς σου, Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ (Ἐξοδ. κεφ. Γ'. 6) δηλαδὴ ἠθέλησε νὰ ἀποκαλύψῃ τῷ Μωυσῆ ἕνα Θεὸν τρισυπόστατον διότι λέγει ἔγω εἶμι Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ, φανερώμεν τὸν Πατέρα, Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ, φανερώμεν τὸν υἱόν, Θεὸς τοῦ Ἰακώβ, φανερώμεν τὸ ἅγιον πνεῦμα, μετὰ ταῦτα ἀπὸ ἐφ' ἑκτέρου ὁ Θεὸς τῷ Μωυσῆ τὴν ἅγιαν τριάδα, φανερώμεν καὶ ὁ Μωυσῆς τοὺς ἔβραῖοις διὰ νὰ ὀμολογήσῃ τὸν Θεὸν τρισυπόστατον, λέγων. Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἰς ἐστί (Δευτερον. κεφ. Θ' 4) δηλαδὴ τὰ τρία ἀνωτέρω τρισυπόστατα πρόσωπα εἰς Θεὸν, ἀλλ' οἱ ἔβραῖοι ὡς εἰς τὴν πλάνην εὐρισκόμενοι ὀμολογοῦσι ἕνα Θεόν, θέλοντες νὰ ἀρνηθῶσι τὴν ἅγιαν τριάδα καθὼς καὶ ὁ Προφήτης Δαβὶδ εἰς τὸν ψαλμὸν (μθ. 4) λέγων, Θεὸς, Θεῶν, Κύριος, φανερώμεν τὸν Πατέρα, τὸν Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, καὶ διὰ νὰ μὴ νομίσῃτε ὅτι εἶναι τρεῖς, προστίθηται λέγων ἐνικός, ἐπὶ λέγει καὶ ἐκάλεσε τὴν τῆν ἀποσκινῶν ἕνα Θεὸν τρισυπόστατον ὁμοίως καὶ ὁ προφήτης Ἡσαΐας (Ἰ. κεφ. λγ'. 22) φανερώμεν τὴν ἅγιαν τριάδα λέγων ἄνθρωπος κρῖται ἡμῶν, φανερώμεν τὸν Πατέρα, Κύριος ἄρχων ἡμῶν, τὸν υἱόν, Κύριος Βασιλεὺς ἡμῶν τὸ ἅγιον πνεῦμα καὶ διὰ νὰ μὴ στοχασθῆ; ὅτι εἶναι ξεχωρισμένα τὰ τρία πρόσωπα προστίθηται ὁ προφήτης ἀκόμη λέγων, Κύριος υἱὸς ἡμᾶς; οὕτως ἀποδεικνύων ἕνα Θεὸν τρισυπόστατον καὶ ἀχώριστον. Ἐν εἰς λοιπὸν οἱ Ἐβραῖοι καὶ Αἰρετικοὶ δὲν θέλετε νὰ πιστεύσῃτε τὴν ἅγιαν τριάδα μετὰ ὅλας τὰς προφητείας τῶν Προφητῶν τὰς ὁποίας ἀνβλήθη τις νὰ τὰς περιγράψῃ ἀπειτείται ἱκανὸς χρόνος, τοῦλάχιστον δὲν ἠκούσατε ποτὲ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐλήθον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας; εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου καὶ ἠτοίχισαν οἱ Οὐρανοὶ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἰδεί περιστερᾶς ἐκατέβη ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τῶν Οὐρανῶν μαρτυροῦσα, οὕτως ἦν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ὁ εἶπε τότε ὡς ἄνθρωπος βεβαιούμενος; δὲν τὸ ἠκούσατε; δὲν ἔγινε παγκόσμιος πανήγυρις; δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ ἅγια τριάδα φανερωμένη καὶ ἀποδεικνύμενη; δὲν βαπτίζεται ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Ἰορδάνην; δὲν εἶναι ἕνα πρόσωπον; τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον δὲν εἶναι τὸ δεύτερον πρόσωπον; καὶ ὁ Πατὴρ ὅστις φωνάζει ἐκ τῶν οὐρανῶν οὕτως ἰσθὶν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός; δὲν εἶναι τὸ τρίτον πρόσωπον; Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ἅγια τριάς τρισυπόστατος, ὁμοούσιος καὶ ἀχώριστος (εἰς Θεός;)

ἐν τῇ αἰκίᾳ, ἐν τῇ πειρασμῶν καὶ πύλλαις εἰς ἡμῶν ἐν τῇ ἀσελγίᾳ καὶ τέλος εἰσερχόμεθα καὶ ἄνευ χρημάτων ἄνευ ελαίου ἄνευ κρηνοῦ καὶ ἄνευ θυμιάματος, καὶ ἡ τελευταία ἡμῶν φροντίς εἶναι ὅτι ὅταν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ μὴ λαβθῶμεν μετ' ἡμῶν ὀλίγα χρήματα διὰ νὰ δίδωμεν πρὸς συντήρησιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἱεροῦ καὶ τῶν ὑπερῶν, καὶ ἵνα μερικὸν ἐξ ἡμῶν φέρωμεν χρήματα, θέτο μεν εἰς τοὺς δίκαιους ποτὸς ἐν καὶ ποτὸς δύο λεπτά καὶ μετὰ αὐτὰ βέβαια διατηρεῖται καὶ εὐπρεπίζεται ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἡ Σωτηρία μας; ἄχ ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς ἐχάθημεν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς Γῆς, καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἐρημώθη, ἀντὶ νὰ φροντίζωμεν ἅπαντες νὰ εἰσερχόμεθα τακτικῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ νὰ φροντίζῃ ἕκαστος ἡμῶν νὰ προμηθεύεται καθ' ἑαυτὸν τὴν διάρκειαν τῆς ἐξομάδος 3—4 δεκάρας ὅπως ῥίπτῃ αὐτὰς εἰς τὸν δίκαιον πρὸς συντήρησιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦναντίον τὰς ἐξοδούμεν διὰ τὰς ὀρέξεις τοῦ σώματος μας, καὶ διὰ τὴν λαμπαρῆν μας; ὅχι ὅχι, ἀδελφοὶ ἄς διορθώσωμεν ὅσον τάχιον, διότι γρήγορα θὰ κλείσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ μὴ δύναμεν νὰ συντηρηθῶμεν καὶ θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς ἀδελφοὶ νὰ ζητῶμεν Ἐκκλησίαν, θὰ ζητῶμεν λόγον Θεοῦ καὶ νὰ μὴ εὐρίσκωμεν, καὶ μὴ φρίνεται νὰ πλησιάζῃ ὁ καιρὸς, καὶ δὲν ἠξέσω μὴν ἐρῶσθε. Σεῖς δὲ πλοῦστοι καὶ ἄρχοντες κοιμάσθε ἐν ἀναπαύσει, κοιμάσθε ἡσυχάταται εἰς τὰς τρυφερὰς κλίνας σας δὲν εἰς μέλλει διὰ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τοῦ; πτωχοὺς διὰ τοῦς ἀσθενεῖς, διὰ τοῦς φυλακισμένους, διὰ τὸν πλοῦτον ἐν γένει δὲν εἰς μέλλει διὰ τίποτε ἄλλο παρὰ διὰ τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος σας, ἀλλ' ὅταν δυστυχεῖσιν καὶ φιλοζῶσαι ἀκούσῃτε καμμίαν φωνὴν τὸν κλονισμὸν τῆς γῆς τότε φοβήθητε σηκώσεσθε καὶ τρέμετε ἐκ τοῦ φόβου καὶ μένετε βέβαιοι ὅτι ἐν εἰστί ὀλιγον διάστημα ἐξακολουθήσετε, καθὼς ἐξακολουθεῖτε, θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ ὀργισθῇ ὁ Θεὸς τόσο ὡστε νὰ κλονίσῃ τὴν γῆν δυνατὰ ἵνα σᾶς καταπῆ ζῶντας, ἡ νὰ βίβῃ φωτιὰ νὰ σᾶς κατακαύσῃ καθὼς κατέκαυσε τὰ Σόδομα καὶ Γόμορα καὶ μὴ νομίζετε ὅτι ὁ καιρὸς ἐκεῖνος ἀπέρας ἡ ἐλπιμονήθη, ὅχι, ἔχι ὁ ἴδιος Θεὸς ὑπέρχει καὶ εἰς μεγαλειότητα ὀργῆς. θὰ ἔλθῃ σκεπθῆτε λοιπὸν ὅσον τάχιον διορθώθητε συνδράμετε τὴν ἐκκλησίαν, συνδράμετε τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀσθενεῖς, ἐξαγορεύθητε μεταλάβετε τὰ ἄχραντα μυστήρια καθαρῶς ἵνα καὶ σεῖς καὶ ἡμεῖς ἐξλιεώσωμεν τὸν Θεὸν ὅστις εἶναι ὁ ὅλος ὀργῆς, ἵνα ἡ ἡμεῖς εὐσπλαγχνία τοῦ ἔλθῃ πάλιν εἰς ἡμᾶς ὅπως δυνήσωμεν νὰ ζήσωμεν εὐφρονοῦς ἄνευ αἰωνίων θανάτων, δηλαδὴ ἄνευ

ἀποσταθῶ ἡμῶν λοιπὸν, οὐ λοιπὸν ἔστω ἄλλο ἡμῶν τοῦ ἀκούειν λόγον Θεοῦ; καὶ νὰ μὴ ἀκούετε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ! τοῦτος ὁ ἔστος τῶν ἁγγέλων! νὰ χεῖρ παντελῶς; ὁ σπῆρος τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος! αὐτὴ εἶναι μία τιμαρμία τὴν ὁποίαν πῆμα; ὁ Θεὸς; διὰ τὰς μεγάλας καὶ φεῖ θενασίμους ἁμαρτίας μας; τί χεῖρ ψυχῶν! τί καταφρόνησις τῆς Ἐκκλησίας! τί λήθη τοῦ Ἰησοῦ μας Χριστοῦ! Τί χεῖρ καὶ κέρδος τοῦ Διαβόλου! Ἐπορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιόν μου πᾶσιν τῇ κτίσει. εἶπεν ὁ Χριστὸς πρὸς τοὺς; Ἄγιους Ἀποστόλους, καὶ πηγαίνετε ἐνίκλησεν ὅλον τὸν κόσμον, ὑπέταξεν ὅλην τὴν κτίσιν, ἔστωσαν ὅλα τὰ ἔθνη εἰς θεογονίαν, κατέστρεψαν τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων καὶ τὰς συναγωγὰς τῶν Ἐβραίων, ἐκτίσαν τὴν Ἐκκλησίαν ἐλκυσθῆν ἡ πίστις τῶν χριστιανῶν, τέλος ἐπλάτθη ἡ πίστις εἰς ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς; εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐβλήθη ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ὅστε ὅπου τὸ μόνον ὄργανον τὸ ὅπου ἐπεχειρήθη ὁ Θεὸς διὰ νὰ σκεπθῇ ἀπὸ τὸν κόσμον ἡ ἀείθεια δὲν ἐστάθη ἄλλο παρὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἡ διδασχὴ τόσο εἶναι ὀφθαλμὸν τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπὶ τῆλους ἀπὸ ἐξέτελεισαν τέτοιον μέγα ἔργον ἐλαβεν τὸν μαρτυρικὸν καὶ ἄτιμον θάνατον, καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ ἀφῆκαν ἡμᾶς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ ἱεροκήρυκας διαδόχους τοῦ ἔργου των, κηρύξατε ὅσον εἰμπορεῖτε τάχιον ὅχι ἐν πάσῃ τῇ κτίσει ἀλλ' ἐν πάσῃ τῇ μικρᾷ ἡμῶν Ἑλλάδι; καὶ θέλετε λαβεῖ στεράνομεν παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ οὐχὶ μαρτυρικὸν θάνατον ὡς οἱ Ἄγιοι Ἀπόστολοι.

Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς θέλει ὅτι εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας πρέπει νὰ ζῶμεν μετὰ φόβου Θεοῦ ὡς ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ τὴν ἐορτὴν ἐξαίρετος πρέπει καὶ ἀκριβείαν νὰ γενόμεθα σφιδον ἄγιοι, ἀλλ' ἡμεῖς τὴν ἐορτὴν μάλιστα ἔχουμε ἀφορμὰ νὰ κολάζωμεν περισσότερο τὴν ψυχὴν μας εἰς τὸ πῶν ὡστε εἰμπορεῖ ὁ Θεὸς νὰ εἰπῇ ἐκεῖνο τὸ ὅπου εἶπε μίαν φοράν μετὰ τὸ στόμα τοῦ προφήτου Ἠσαίου εἰς τοὺς Ἐβραίους. «Τὰς νεοφυνίας καὶ τὰ Σάββατα μοσεὶ ἡ ψυχὴ μου» δηλαδὴ τὸ νόημα οὗτο τοῦ προφήτου εἶναι ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐορτῶν μᾶς θέλει ἄγιους χωρὶς ἁμάρτιαν ἡ σαρκινὴν ἡ διακοσμητικὴν καλῶς διὰ τοῦ; Ἐβραίους; λέγει ὁ Ἰησοῦς; ὅτι ὁ Θεὸς μοσεὶ τὰς νεοφυνίας καὶ τὰ Σάββατα των, διότι ὡς εἶναι βέβαιον ἐκ τῆς

ἡμῶν ἐν τῇ ἀσελγίᾳ καὶ τέλος εἰσερχόμεθα καὶ ἄνευ χρημάτων ἄνευ ελαίου ἄνευ κρηνοῦ καὶ ἄνευ θυμιάματος, καὶ ἡ τελευταία ἡμῶν φροντίς εἶναι ὅτι ὅταν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ μὴ λαβθῶμεν μετ' ἡμῶν ὀλίγα χρήματα διὰ νὰ δίδωμεν πρὸς συντήρησιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἱεροῦ καὶ τῶν ὑπερῶν, καὶ ἵνα μερικὸν ἐξ ἡμῶν φέρωμεν χρήματα, θέτο μεν εἰς τοὺς δίκαιους ποτὸς ἐν καὶ ποτὸς δύο λεπτά καὶ μετὰ αὐτὰ βέβαια διατηρεῖται καὶ εὐπρεπίζεται ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἡ Σωτηρία μας; ἄχ ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς ἐχάθημεν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς Γῆς, καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἐρημώθη, ἀντὶ νὰ φροντίζωμεν ἅπαντες νὰ εἰσερχόμεθα τακτικῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ νὰ φροντίζῃ ἕκαστος ἡμῶν νὰ προμηθεύεται καθ' ἑαυτὸν τὴν διάρκειαν τῆς ἐξομάδος 3—4 δεκάρας ὅπως ῥίπτῃ αὐτὰς εἰς τὸν δίκαιον πρὸς συντήρησιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦναντίον τὰς ἐξοδούμεν διὰ τὰς ὀρέξεις τοῦ σώματος μας, καὶ διὰ τὴν λαμπαρῆν μας; ὅχι ὅχι, ἀδελφοὶ ἄς διορθώσωμεν ὅσον τάχιον, διότι γρήγορα θὰ κλείσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ μὴ δύναμεν νὰ συντηρηθῶμεν καὶ θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς ἀδελφοὶ νὰ ζητῶμεν Ἐκκλησίαν, θὰ ζητῶμεν λόγον Θεοῦ καὶ νὰ μὴ εὐρίσκωμεν, καὶ μὴ φρίνεται νὰ πλησιάζῃ ὁ καιρὸς, καὶ δὲν ἠξέσω μὴν ἐρῶσθε. Σεῖς δὲ πλοῦστοι καὶ ἄρχοντες κοιμάσθε ἐν ἀναπαύσει, κοιμάσθε ἡσυχάταται εἰς τὰς τρυφερὰς κλίνας σας δὲν εἰς μέλλει διὰ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τοῦ; πτωχοὺς διὰ τοῦς ἀσθενεῖς, διὰ τοῦς φυλακισμένους, διὰ τὸν πλοῦτον ἐν γένει δὲν εἰς μέλλει διὰ τίποτε ἄλλο παρὰ διὰ τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος σας, ἀλλ' ὅταν δυστυχεῖσιν καὶ φιλοζῶσαι ἀκούσῃτε καμμίαν φωνὴν τὸν κλονισμὸν τῆς γῆς τότε φοβήθητε σηκώσεσθε καὶ τρέμετε